

Chladný žár tak rychle vzplál,
horký sníh tě teď potrestal.
Poznáváš proud rozkoší,
probouzíš gejzír emocí.

Básník psal, blázen se smál,
nářek citů tvých burcoval.
Noční déšť pot z tváře smyl,
silou svou beznaděj pohltil.

Seš touhy králem,
bezmezný chtíč,
drtíš i kámen,
strach je pryč, strach je pryč.

Prudký déšť do písku vsál
nápis žízní vepsaný,
v srdci svém si ztroskotál,
vzdáváš boj zatracený.
Po slze rosy dychtivý,
úzkost hrdlo zavírá,
ve tváři výraz bázlivý,
oheň a led neskomírá.

Vcházíš dál bez rozpaků,
vášeň svou přetav do vzdechů.
Touhy snů bezbřehých,
plápoláš ve vlnách ztracených.